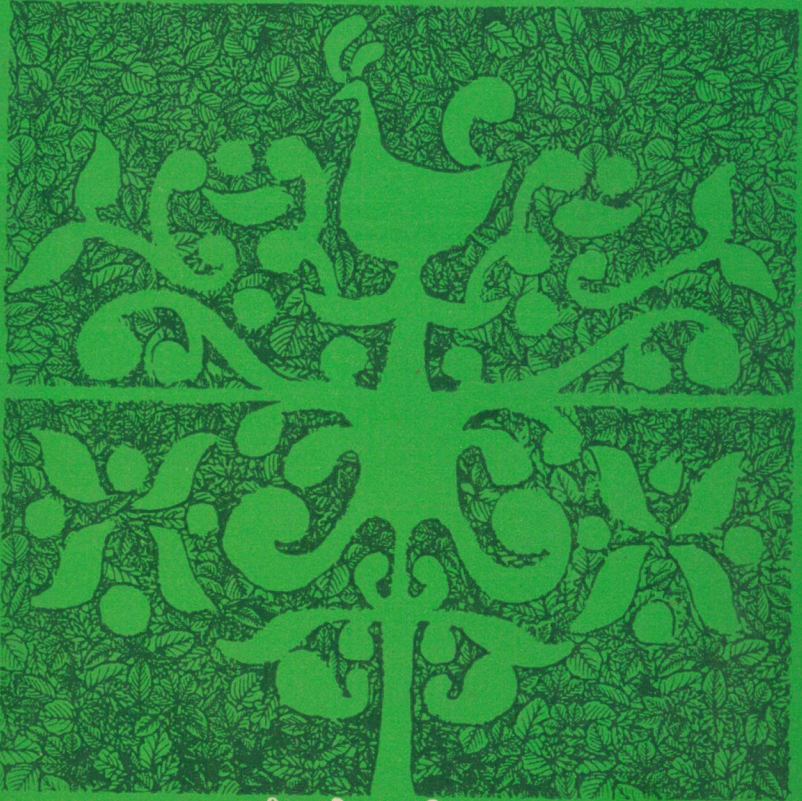

હરિ: ૐ આશ્રમ પ્રેરિત

હાંકારો

કરસનદાસ લુહાર

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, અમદાવાદ

હરિ: ૐ આશ્રમ પ્રેરિત
શ્રી નીલકંઠ આલોપયોગી ગ્રંથમાળા : પુસ્તક બેતાળીસમું

હોં કા રો

કરસનદાસ લુહાર

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ

ગોવર્ધન ભવન, આશ્રમ માર્ગ, નદીકિનારે

અમદાવાદ ૩૮૦ ૦૦૬

શ્રી નીલકંઠ બાલોપયોગી ગ્રંથમાળા

શ્રી હરિઃૐ આશ્રમ તરફથી બાળકોનું ચારિત્ર્યઘડતર કરે તેવાં બાલસાહિત્યના સર્જન માટે ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદને રૂપિયા ૧૨,૦૦૦ નું દાન આપવામાં આવ્યું છે. બાળકોમાં અભય, ઔદાર્ય, ત્યાગ, ધર્મ, તિતિક્ષા, સહાયવૃત્તિ, મતાંતરક્ષમા, સાહસ, શૌર્ય, પ્રેમ, સહલાવ જેવા ઉદાત્ત ગુણો અને લાવનાઓ પ્રેરે તેવા બાલસાહિત્યનું સર્જન કરવાનો આનો હેતુ છે. આ ઉદ્દેશને પ્રગટ કરતાં ચરિત્રો, વાર્તાઓ, નાટિકાઓ અને કથાકાવ્યો ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ દ્વારા પ્રકટ કરવામાં આવ્યાં છે. ૧૯૬૭થી શરૂ થયેલી આ ગ્રંથમાળાનું આ બેતાળીસમું પ્રકાશન શિશુકાવ્યોનું છે. શ્રી કરસનદાસ લુહારનાં આ શિશુકાવ્યો બાળકો નરર હોંશે હોંશે વાંચશે અને ગાશે.

ગુજરાતનાં બાળકોએ અગાઉ અમારાં પ્રકાશનોને જે રીતે આવકાર્યાં છે તે રીતે આ શિશુકાવ્યોને પણ આવકારશે તેવી અમને શ્રદ્ધા છે.

મંત્રીઓ

તા. ૫-૭-'૮૫

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ

૧	...	...	...	૧
૨	...	...	...	૨
૩	...	...	...	૩
૪	...	...	...	૪
૫	...	...	...	૫
૬	...	...	...	૬
૭	...	...	...	૭
૮	...	...	...	૮
૯	...	...	...	૯
૧૦	...	...	...	૧૦
૧૧	...	...	...	૧૧
૧૨	...	...	...	૧૨
૧૩	...	...	...	૧૩
૧૪	...	...	...	૧૪
૧૫	...	...	...	૧૫
૧૬	...	...	...	૧૬
૧૭	...	...	...	૧૭
૧૮	...	...	...	૧૮
૧૯	...	...	...	૧૯
૨૦	...	...	...	૨૦
૨૧	...	...	...	૨૧
૨૨	...	...	...	૨૨
૨૩	...	...	...	૨૩
૨૪	...	...	...	૨૪
૨૫	...	...	...	૨૫

अनुक्रम

१.	ब्रह्मदी	...	...	६
२.	प्रेतरनो याडियो	...	...	१०
३.	दादा७, हवे—	...	...	११
४.	लभरडो	...	...	१३
५.	अभे	...	...	१४
६.	धमायकरडी	...	...	१५
७.	सरण	...	...	१६
८.	कालां फाटयां	...	...	१७
९.	यडीभेन	...	...	१८
१०.	दीवे	...	...	१९
११.	लीलोछंम जधडो	...	...	२०
१२.	आलना ओ यांइला !...	...	...	२१
१३.	डेवी भऊ	...	...	२२
१४.	रात	...	...	२३
१५.	पडेला नंभरनो भोट	...	...	२४
१६.	आवे	...	...	२६
१७.	कूटे	...	...	२७
१८.	वाइण-कागण	...	...	२८
१९.	वायरो	...	...	२९
२०.	कायिंडो	...	...	३१

મસમોટાં થોથાંના જંગલમાં

પર્યા તો

કાયમના ખોવાયેલા

રસોડું, વાસણ અને કપડાં સિવાયની

વાતોમાં મમ્મી મૂંગી જ નહિ,

બહેરી પણ.

દીનુને તો ખસ

એના એ જ લેકડા

મારે વાર્તા સાંભળવી છે

પણ કહે કોણ ?

અને હું જો કહેવા બેસું તો

સાંભળેય કોણ ?

આ કાવ્યો

- 'રમકડું,' 'બાલજીવન,' 'બાલમસ્તી,' 'બુલબુલ,' 'બાલમિત્ર',
'કવિલોક,' 'લોકલહરી,' 'વિશ્રામ,' 'રચના'—ના શિશુઅંગે

અને

'ગુજરાતમિત્ર,' 'નૂતન ગુજરાત,' 'કૂલછાયા'—ના

બાલવિભાગો

તદુપરાંત

'વાહલાઈ વાહ,' 'બાલવિકાસ' જેવા સંકલનોમાં

પ્રગટ થઈ ચૂકેલાં છે.

બદામડી

ફળિયામાં ફાટ ફાટ ફેરી બદામડી !

ખાટું મીઠું કાંઈ મહોરી બદામડી !

માથું અંકાશમાં ને મૂળિયાં પતાળમાં,

આધી આધી ને કાંઈ ઓરી બદામડી !

વરસે સૂરજ પછી વરસે છે વાદળાં,

ભીની ભીની ને તોય ડોરી બદામડી !

મધરાતે ઝબકી ખાને પૂછું છું :

આંખમાંથી ઢાણે બા ! ચોરી બદામડી ?

કાંઈક કાંઈક કાંઈક કાંઈક

કાંઈક કાંઈક કાંઈક

કાંઈક કાંઈક કાંઈક

કાંઈક કાંઈક કાંઈક

કાંઈક કાંઈક કાંઈક

કાંઈક કાંઈક કાંઈક

કાંઈક કાંઈક કાંઈક

કાંઈક કાંઈક કાંઈક

ખેતરનો ચાડિયો

ચાલો, જોવા જઈએ ભઈલા !

ખોટ્ટેખોટ્ટું માણસ,

ખેતર વચ્ચે ઊભું કીધું

ખેડૂતે આ કારસ !

એની ખીકે આઘાં રહેતાં પંખીડાંનાં ટોળાં,

એની ગોફણમાંથી ધૂટે જણે મોટા ગોળા.

ખોટ્ટુંકલા માણસનું કેવું

સાયુંકલું છે સાહસ !

ચાલો

આંખો તાણી ઊભો રહેતો,

એસે ના પગ વાળી;

નકલી રૂવાળ રાખી કરતો

ખેતરની રખવાળી !

ખિરદાવો ખા'ડુરી એની

કરશે મા હસાહસ !

ચાલો, જોવા જઈએ ભઈલા !

ખોટ્ટેખોટ્ટું માણસ !

દાદાજી, હવે —

હંકારો વારતાનાં વહાણુ !
દાદાજી, હવે હંકારો વારતાનાં વહાણુ....
કાંઠે બેસીને ભલે હાંકારો ભણુશું પણ
હાંકારે લોઢલોઢ તાણુ !
દાદાજી, હવે હંકારો વારતાનાં વહાણુ !
રૂપેરી માથાપર ફેરવી લો હાથ
અને મધમીઠો ખોખારો ખાઈ લ્યો;
હુકાના મારી લો ગુડગુડ બે ધૂંટ
ઉપર ઝળહળતું ઝીણું મલકાઈ લ્યો !
રંગેચંગે પછી કરવાં છે આપણે
પરીચાને દેશ પરિચાણુ....
દાદાજી, હવે હંકારો વારતાનાં વહાણુ !
પાંચીઠા મંતરીને પહાડ કરી દેનારી
બોલ્લાવો બદ્દગર ડોશી,
દેડકાથી બહીતા પણ વાધની જ ડંકારો
મારનાર ક્યાં છે મિયાં ફેશી ?
અગડમ અગડમ ભણી તડ અને ફડ કરે
બેયા વિણુ હાથ ટીડા બેશી !
— અને ખવડાવો બિરબલની ખીચડી

કે દેખાડો રંગલાનાં રૂડાં કમઠાણુ....

દાદાજી, હવે હંકારો વારતાનાં વહાણુ !

તમ્મારા વહાણુમાં તો સોનાનો મ્હેલ

અને મ્હેલમાં છે રાજની કુંવરી !

કુંવરીની આંખોમાં દુધિયું તળાવ

એમાં નહાવાને પરીઆ કેં ઊતરી !

આધેરો દેશ એક ઓરો આવે છે —

કરી પાંખાળા ઘોડલે પલાણુ....

દાદાજી, હવે હંકારો વારતાનાં વહાણુ !

એક વાર દાદા ! જે હાથ ચડી બચ

આલ્યા ખાખરાની ફગફગતી ચોટલી !

“ઘટાટોપ આંખાનાં જંગલ ઊગાડ અલ્યા,

વાવ્યા વિના રે કોઈ ગોટલી !”

—એવો હૂકમ એને દર્શણુ દાદા,

’ને પછી લૂંટીણું કેરીઆની લહાણુ....

દાદાજી, હવે હંકારો વારતાનાં વહાણુ !

કે દેખાડો રંગલાનાં રૂડાં કમઠાણુ....
દાદાજી, હવે હંકારો વારતાનાં વહાણુ !
તમ્મારા વહાણુમાં તો સોનાનો મ્હેલ
અને મ્હેલમાં છે રાજની કુંવરી !
કુંવરીની આંખોમાં દુધિયું તળાવ
એમાં નહાવાને પરીઆ કેં ઊતરી !
આધેરો દેશ એક ઓરો આવે છે —
કરી પાંખાળા ઘોડલે પલાણુ....
દાદાજી, હવે હંકારો વારતાનાં વહાણુ !
એક વાર દાદા ! જે હાથ ચડી બચ
આલ્યા ખાખરાની ફગફગતી ચોટલી !
“ઘટાટોપ આંખાનાં જંગલ ઊગાડ અલ્યા,
વાવ્યા વિના રે કોઈ ગોટલી !”
—એવો હૂકમ એને દર્શણુ દાદા,
’ને પછી લૂંટીણું કેરીઆની લહાણુ....
દાદાજી, હવે હંકારો વારતાનાં વહાણુ !

ભમરડો

શેરી ઢાકમછોળ ભમરડો

દીનકૂડું ચગડોળ ભમરડો.

પૃથ્વી ફરતી ગોળ-ભમરડો

શીખવતો ભૂગોળ ભમરડો.

આર જડેલો, જળીવીંટયો

લે, છૂટયો વંટોળ ભમરડો.

એક પગે અણિયાળું વાંકુ-

-ચૂંકુ દોડે ગોળ ભમરડો.

ભમ્મર ચક્રર છમ્મ હથેળી

ધૂધવતો તરખોળ ભમરડો.

અમે

ફૂલોમાં હાથ અમે બોળ્યા હો ભાઈબંધ,
ફૂલોમાં હાથ અમે બોળ્યા રે લોલ !
આંખોમાં રંગ અમે ઘોળ્યા હો ભાઈબંધ
આંખોમાં રંગ અમે ઘોળ્યા રે લોલ !
ઊડતાં પતંગિયે ખૂડ્યા હો ભાઈબંધ,
ઊડતાં પતંગિયે ખૂડ્યા રે લોલ !
રંગો પહેરીને પછી ઊડ્યાં હો ભાઈબંધ,
રંગો પહેરીને અમે ઊડ્યા રે લોલ !
તડકાનાં નીર અમે ડહોળ્યાં હો ભાઈબંધ,
તડકાનાં નીર અમે ડહોળ્યાં રે લોલ !
વાયરાનાં ચીરને ઝબોળ્યાં હો ભાઈબંધ !
વાયરાનાં ચીર અમે ચોળ્યાં રે લોલ !
ઝરઝરતાં વાદળાં ઝાંઢ્યાં હો ભાઈબંધ,
ઝરઝર આકાશ અમે ઝાંઢ્યાં રે લોલ !
લીલી તળાઈ અમે પોઢ્યા હો ભાઈબંધ,
લીલી તળાઈ અમે પોઢ્યા રે લોલ !
પંખીને કાન અમે દીધા હો ભાઈબંધ,
પંખીને કાન અમે દીધા રે લોલ !
ટહૂકાંઝો કાન ભરી પીધા હો ભાઈબંધ
પીછાંઝો આંખ ભરી લીધાં રે લોલ !

धमायकरडी

पीयूष, टीनु, विस्मयभाई

धमायकरडी करता काँई !

त्यांथी अहियां, अहींथी कयांय

होडाहोडी करता अय !

परपानुं पहेरे अकिट

मम्मीनुं भोणे पाकिट

दादीमानी दाणडी

वे दादानी लाकडी

मुद्दुं पुस्तक वर्ये पेन

टीनु, विस्मय करता वेन.

त्यां तो आव्यां भिल्लीभाई

धमायकरडी भाई ! भाई !

सरभे सरभा यारे

धमाल डीधी भारे

कपाट डेरे शेडयो काय,

परपा आव्या साचोसाय.

भिल्लीभाई तो नाठां अय

परु आ त्रिपुटी कयां संताय ?

સૂરજ

કેમ કરીને અડકો સૂરજ

ભર ખપોરે ભડકો સૂરજ

કાળાં-ધોળાં વાદળ સંગે

રમતો અડકો દડકો સૂરજ.

અંધારાંને ના'વે ઊંધ,

માથે મોટો ફડકો સૂરજ.

સૂરજમુખાની પાંખડીઓ,

તડકો તડકો તડકો સૂરજ.

સાવ ખાલી આકાશ અને આ

કડકો ખાલૂસ કડકો સૂરજ.

ધુવડની ઘેરાતી આંખો

ઉપર સૂએ થડકો સૂરજ.

કાલાં ફાટયાં

ખેતર ઘોણું ઘોણું જુઓ : કાલાં ફાટયાં ?

નકરા રૂની તળાઈ સૂઓ; કાલાં ફાટયાં !

નીકે ઘોણું ખળખળ ખળખળે,

કચારા ઘોળા ઝળહળ ઝળહળ !

ભિભરાયો છે કોઈ કૂવો, કાલાં ફાટયાં !

દેખો રૂના ઢગલે ઢગલા,

ખેતર ચણતા જણે ખગલા

આંખે આંખ્યું કાજળ ધૂઓ; કાલાં ફાટયાં !

હવે હવામાં ભીડે પોલ,

ચલ્લીનાં ટોળાંઓ લોલ !

ધીરા ધીરા વાગે ઢોલ

આભેથી શું પડતો ચૂવો : કાલાં ફાટયાં !

ચક્રીબેન

ચક્રીબેન ભણવા આવ્યાં નિશાળમાં !
 ચક્રીબેન ભણવા આવ્યાં જ રે !
 ચક્રીબેન ચણવા આવ્યાં રે આંગણે
 ચક્રીબેન ચણવા આવ્યાં જ રે !
 ચક્રીબેન કાયને ઠોલે રે ચાંચથી
 ચક્રીબેન કાયને ઠોલે જ રે !
 તોયે ના કાય કાંઈ બોલે રે ભાઈ !
 જુઝા તોયે ના કાય બોલે જ રે !
 ચક્રીબેન ધૂળમાં નહાતાં રે ધૂળધૂળ
 ચક્રીબેન ધૂળમાં નહાતાં જ રે !
 ચક્રીબેન ચકચક ગાતાં રે ગીત
 કેવું ચક્રીબેન ચકચક ગાતાં જ રે !
 ચક્રીબેન ઝાંઝરી પહેરવાને ડો'ક દી
 ચક્રીબેન ઝાંઝરી માગે જ રે !
 નાનકડી દીનુ શાં લાગે ચક્રીબેન
 નાનકડી દીનુ બસ લાગે જ રે !
 ચક્રીબેન ખીચડી રાંધે ચકાભાઈ !
 ચક્રીબેન ખીચડી રાંધે જ રે !
 ચક્રીબેન ઝભલું સાંધે ચકાભાઈ !
 ચક્રીબેન ઝભલું સાંધે જ રે !

દીવા

ગોખે બેસીને ટમટમતો આ દીવા !
માડી ! મને બહુ ગમતો આ દીવા !
બળતું બળતું આ ! જીવે રે દીવા !
અંધારાનું ઝેર પીવે રે દીવા !
તેજ તેજ તોરણિયાં આંધે રે દીવા !
પડછાયા સંગ મને સાંધે રે દીવા !
નાનો સૂરજ મારા ધરના ગગનનો !
છૂપો મલકાટ બહેન ! તારા તે મનનો !
સૂરજ-ચાંદો બેય દીવા છે જોડિયા !
નવલખ તારાનાં ઝળહળતાં ડોડિયાં !
કાળાં અંધારાંના કિલ્લાઓ તોડિયા !
માડી, મને બહુ ગમતો આ દીવા !

લીલોછંમ ઝઘડો

શેઠા સાથે લડતું ખેતર,
કંપે આખો વગડો !
પંખી નેવા ટાળે વળતાં
છંમ લીલેરો ઝઘડો.
ખેતર કહે : “ શેઠાએ રૂંધ્યું
મારું પહોળું હસવું,
સાંકડય ટૂંપો શ્વાસો મારા
મારે આધું ખસવું.
પણ આ ચારેકારથી રસ્તો
રેડી બેઠા તગડો ! ”
શેઠા સાથે લડતું ખેતર
કંપે આખો વગડો....
ખેતર પર ખિજતો શેઠા
લીલી ગાળો ભાંડે ?
“ નેઈ લઉં હું કેમ કરી
તું આગળ પગલાં ભાંડે ? ”
ચાડિયો સમજવે બેઠને :
“ આમ તમે ના બગડો.”
પંખી નેવા ટાળે વળતાં
છંમ લીલેરો ઝઘડો.

આભના ઝો યાંદલા

આભલા ઝો યાંદલા !

આભલા ઝો યાંદલા !

તું ધરતી પર કાં ના'વે રે ?

આભેથી આખી દુનિયા પર

અજવાળાં વરસાવે રે....

આભના ઝો યાંદલા૦

રંગ બેરંગી વાદળ સાથે

રમવું તુંને ક્ષેત્રે,

ઘડી દેખાતો, ઘડી છુપાતો

સૌને તું ભરમાવે રે....

આભના ઝો યાંદલા૦

તને સલામો કરતી શાને—

તારાલયાની ટોળી ?

નીચે તારી વાટ જુએ છે

ધરવી બિચારી ભોળી રે....

આભના ઝો યાંદલા૦

કેવી મઝા !

કેવી મઝા ! કેવી મઝા ! બંદા પંખીને કેવી મઝા !
કેવી મઝા ! કેવી મઝા ! વાદળમાં ઝિડવાની કેવી મઝા !
કેવી મઝા ! કેવી મઝા ! પાંદડાંમાં ખૂડવાની કેવી મઝા !
કેવી મઝા ! કેવી મઝા ! ઢૂંડાં પર ઢોલવાની કેવી મઝા !
કેવી મઝા ! કેવી મઝા ! ચાડિયાને ઢોલવાની કેવી મઝા !
કેવી મઝા ! કેવી મઝા ! અંકારો નાહવાની કેવી મઝા !
કેવી મઝા ! કેવી મઝા ! ડાળો પર ગાવાની કેવી મઝા !
કેવી મઝા ! કેવી મઝા ! પંખીડું થાવાની કેવી મઝા !

રાત

સાપણુ ધાનીમાની સરકી
ગોખે બેઠી, દીવે મરકી
સૂરજ જવો સૂરજ ભરખી
તારાની ટોળીમાં હરખી.
કાણું કાણું સંધુય કાણું
કાળી કાખર કેવું ચરકી !
ધોળા દી'એ કદી ન આવે,
ધુવડ થાકયું ખરકી ખરકી
ફૂક....રે ફૂક લઈ ઝીડી ગઈ.
ફૂકડાની કલગીમાં ફરકી.

પહેલા નંબરનો ભોટ

પહેલા નંબરનો ભોટ !

આ બંદો પહેલા નંબરનો ભોટ !

બા બોલે કંઈક, આપણા રામ સમજે કંઈક,

પર્યા કહે બીજું ને બંદા સૂણે ત્રીજું

થાતા ભારે ગોટ !

આ બંદો પહેલા નંબરનો ભોટ !

બા કહેતી : ' અચ્યુ, ચાલને જમવા.'

હું એમ સમજ્યો ? ચાલને રમવા !

પર્યા બોલે : ' અલ્યા, વાંચવા માંડ હવે.'

મેં સાંભળ્યું : અલ્યા, નાચવા માંડ હવે !

કરતો દોટમદોટ !

આ બંદો પહેલા નંબરનો ભોટ !

સાહેબ કહેતા : ' મોઢે કવિતા બોલી નાખ.'

હું સમજ્યો કે : બારી બોલી નાખ.

કાકાનો કનુ કહે : ' ચાલ જઈ એ ફરવા.'

હું પૂછતો કે કયાં જશું મરવા ?

અક્કલની ચપટી છે ખોટ

આ બંદો પહેલા નંબરનો ભોટ !

દાદા બરાડતાં : ' લાવ, મારી લાકડી.'

गोतीने व्यापुं हुं दादने पाधडी !
दादीमा कहे : ' मने दापली गोती व्याप.'
समज्यो हुं तो बाध ! व्यापली गोती व्याप.
अंपलने पहेरतो हाथमां
ने हुं पगमां भूकतो डोट !
व्या अंहे पहेला नंअरनेो लोट !

આવે

‘ અચ્ચર આવે કચ્ચર આવે ’
ઝિડતા ઝિડતા પત્તર આવે.
કૂલ બનીને પથ્થર આવે
છાંયાતું લઈ છત્તર આવે.
તડકો અત્તર બત્તર આવે
મચ્છર આવે ખચ્ચર આવે.
આંખ ચીંચું ત્યાં ચકર આવે
પોલું પોલું નકર આવે.

कूटे !

पछाडो तूटे कंकर कूटे
आंगणीआमां अक्षर कूटे
वाहण अरभर अरभर कूटे
छिमनुं सगे-भरभर कूटे
कूलगुलापी इरइर कूटे
सूकां पांहे अरअर कूटे
तकतो तरवर तरवर कूटे
करये-करयो करकर कूटे

वाहण-कागण

आगण लप्युं

पाछण लप्युं

साव डारे

कागण लप्युं

दरियाभां लेभाणु

भोणीने—

काणां धोणां

वाहण लप्युं.

आगण वांयुं

पाछण वांयुं

साव डारा

कागल वांयुं

तडकानां यशभां

पहेरीने—

काणां धोणां

वाहण वांयुं

વાયરો

આતરોદે ખંડથી આવ્યો કે, વાયરો ઊડયો મેદાનમાં !
ધૂળની ડંભરીઆ લાવ્યો કે, વાયરો ઊડયો વેરાનમાં !

તોફાન મચાવતો
ને વગડો ગઝવતો
રાખનો ડુંવર ફટાયો કે વાયરો ઊડયો મેદાનમાં !

ગોળ ગોળ ખૂડતો
કે આકાશે ચડતો
વાદળના વંનમાં વાયો કે, વાયરો ઊડયો વેરાનમાં !

ઝિનાં આંધણ એનાં
અંગ ના કળાતાં
સૂરજની આગમાં શેકાયો કે, વાયરો ઊડયો મેદાનમાં !

સમદર આળંગ્યાં
ને ડુંગરડા ઠેક્યા
ખીણને ખોળે છૂપાયો કે, વાયરો ઊડયો વેરાનમાં !

સરવર રળેટ
તલાવડીઆ ઘોટ
નદિયુંનાં નીરમાં નહાયો કે, વાયરો ઊડયો મેદાનમાં !

सूडेलां पाहडां

पाडतो इरइर.

शेरीने थोकांभां

यूपयाप सरसर

आडवेथी हेठो त्रिंकायो डे, वायरो उडयो वेरानभां !

કાચિંડો

લાલ ગુલાબી કાચિંડો !
રંગ રૂવાબી કાચિંડો !
લીલો પીળો કાચિંડો !
તડકો શીળો કાચિંડો !
ડોક ફૂલાવે કાચિંડો !
પેટ હલાવે કાચિંડો !
રંગ ઊડાડે કાચિંડો !
ફૂલ ઊગાડે કાચિંડો !
કાચિંડામાં કાચિંડો !
આંખ ખૂડાડે કાચિંડો !
રંગ બદલતો કાચિંડો !
ઢંગ બદલતો કાચિંડો !
જંગ બદલતો કાચિંડો !
કાચિંડાની ફરકે આંખ !
કાચિંડાની મરકે આંખ !
કાચિંડાને ક્યાં છે પાંખ ?
કાચિંડો બે ફૂટે પાંખ !
કાચિંડો તો ઊડે આસ !
ડોલે ચાલે કાચિંડો !

ફૂલે ફલે કચિંડો !
 રંગે મહાલે કચિંડો !
 ઝીલે ઝલે કચિંડો !
 ડોલ કચિંડો ઝિંદાબાદ !
 ખોલ કચિંડો ઝિંદાબાદ !
 કચિંડો તું કેવું ફૂલ !
 કચિંડો, શું તારું મૂલ !
 આવ, કચિંડો ! અહીં !
 રંગ નવા ધલકાવ અહીં !
 કચિંડો રે કચિંડો !
 કચિંડો તો કચિંડો !

! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક
 ! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક
 ! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક
 ! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક
 ! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક
 ! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક
 ! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક
 ! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક
 ! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક
 ! ડિંબીક ડિંબીક ડિંબીક